

CÓ KHI NÀO

~ Thiên Sư Thích Thông Hội ~

*Có khi nào ta giật mình ngoảnh lại
Một cuộc đời, thoáng mắt mấy mươi năm
Ta là ai, bây giờ hay thừa ấy?
Mà buồn vui hắt bóng những đêm nằm.*

*Có khi nào, chợt quay về nhìn lại
Nghe trong ta tiếng "ai đó" thầm thì
Và bỗng nhiên, ta lặng người thấu rõ
Từ lâu rồi, mê mãi với nguồn si.*

*Có khi nào, ta cười ra nước mắt
Vi đại khờ đeo đuổi bóng mây tan.
Vi ai đây, mà mê mờ nắm bắt
Thật và hư, để lỡ nhịp cung đàn.*

*Có khi nào, chợt giật mình tỉnh giấc,
Con mộng dài đắm đuối suốt bao năm.
Là ảo hư mà điên cuồng chấp thật,
Thềm "Trăng Xưa" lỗi hẹn biết bao lần!*

*Có khi nào, lòng khát khao thức dậy
Thổi hừng lên, ngọn lửa tắt bao đời.
Và từ đó, "Chốn về" thôi thúc mãi
Sớm về nơi, không sinh tử đời đời.*

*Ta đã về, chỉ một lần hội ngộ,
Cái Vô Cùng, không thì cũng không chung.
Nắng ấm mùa Xuân, đất trời mở ngõ
Dù chông gai, cũng mặc sức vẫy vùng!*

*Chỉ một lần, bây giờ mà mãi mãi,
Tâm thanh thang đùa với cuộc Vô Thường.
Đến và đi, đâu còn gì ngăn ngại,
Đón đưa người, về bến Giác, nguồn Chơn.*

[1]